

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 41C/51/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120271824
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Augustínová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2020:6120271824.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred sudkyňou JUDr. Lenkou Augustínovou, v právnej veci žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 24/3911, 010 01 Žilina, IČO: 50 496 166, zastúpeného právnym zástupcom: Advokáti Müller & Dikoš, so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpeného právnym zástupcom: JUDr. Felix Neupauer, advokát, Advokátska kancelária FELIX NEUPAUER & PARTNERS, so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A 811 02 Bratislava, IČO: 37 928 422, v konaní o zaplatenie 135 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 135 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 135 eur od 25.10.2018 do zaplatenia, a to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov prvostupňového ako aj trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom okresnom súde dňa 08.07.2020 domáhal voči žalovanému rozhodnutia súdu, ktorým by súd žalovaného zaviazal titulom náhrady škody zaplatiť žalobcovi sumu 135 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 135 eur od 25.10.2018 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 18.06.2018 došlo v Žiline k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky Volvo XC XX, EČV: X. (poškodené vozidlo), ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bola poškodená spoločnosť PS technik, s.r.o. (poškodený). K vzniku spôsobenej škody došlo prevádzkou motorového vozidla J. Z. R.: X., v danom čase povinne zmluvne poisteným u žalovaného. Poistná udalosť je evidovaná pod č. XXXXXXXXXXXX (XXXXXXXXXX). Poškodený nechal vykonať opravu uvedeného motorového vozidla, na ktorú bezprostredne nadväzovalo uzavretie zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. XXX/XXXX zo dňa 25.09.2018, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo a to zn. J. Z., R.: J. v čase od 25.09.2018 do 28.09.2018. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. XXXXXXXX zo dňa 28.09.2018 splatnú dňa 05.10.2018 na sumu 491,67 eur. Uvedená suma je fakturovaná za obdobie od 25.09.2018 do 8.09.2018, t.j. 4 dni, pričom výška denného nájomného vozidla J. Z. predstavovala 116,67 eur. V sume 491,67 eur je zahrnutý aj jednorázový poplatok za pristavenie, prevzatie náhradného vozidla vo výške 25 eur. Poškodený zároveň dňa 28.09.2018 postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému spočívajúcu v nároku na poistné plnenie vyplývajúce z poistnej udalosti č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 18.06.2018 z titulu účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného

vozidla vo výške 491,67 eur spolu s príslušenstvom a právami s ňou spojenými na žalobcu. Žalobca si uplatnil náhradu škody z postúpenej pohľadávky u žalovaného listom zo dňa 03.10.2018. Z oznámenia o poistnom plnení zo dňa 10.0.2018 zaslaného žalobcovi jasne vyplýva, že dňa 09.10.2018 došlo k skončeniu prešetrovania a následnému vybaveniu poistnej udalosti. Dňa 11.10.2018 žalovaný poskytol žalobcovi poistné plnenie za prenájom náhradného motorového vozidla vo výške 356,67 eur. Krátenie poistného plnenia bolo dôvodené vlastným určením ceny prenájmu náhradného vozidla, na základe ktorého mala výška denného nájmu predstavovať sumu 107 eur. Poistné plnenie bolo tiež neoprávnené znížené o poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla, a to napriek tomu, že skutočnou škodou sú všetky účelne vynaložené náklady. Náklady vo výške 491,67 eur boli poškodeným vynaložené nutne a účelne, keďže po uvedenú dobu bol vylúčený z užívania poškodeného motorového vozidla. Cieľom náhrady škody je právo poškodeného na vrátenie vynaložených nákladov súvisiacich so spôsobenou škodou a nie je možné prenášať povinnosť úhrady nákladov poškodeného, ak si ich sám nespôsobil. Uplatnil si aj úroky z omeškania. Dňa 09.10.2018 bolo skončené prešetrovanie poistnej udalosti. So zvyškom poistného plnenia je žalovaný v omeškaní od dňa 25.10.2018, nakoľko je povinný poskytnúť plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie. Žalobca považoval postup žalovaného za nedôvodný nakoľko došlo k neoprávnenému a ničím nepodloženému kráteniu uplatňovaného nároku. Uplatnený nárok 135 eur spočíva v rozdiel sumy vo výške 491,67 eur uvedenej vo faktúre č. XXXXXXXX. za prenájom náhradného motorového vozidla a poskytnutého plnenia vo výške 356,67 eur.

3. Okresný súd žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel dňa 22.04.2020 vydal platobný rozkaz (č.l. 16 spisu).

4. Žalovaný podal proti platobnému rozkazu odpor s tým, že nárok neuznáva v celom rozsahu a považuje ho za nedôvodný. Namietal, že žaloba nespĺňa kritéria podľa § 132 CSP, žalobca nešpecifikoval dôkazy na ktoré sa odvoláva, neboli predložené VOP. Žalobca neuvádza o aké právne ustanovenia opiera svoj nárok. Mal za to, že uplatnený nárok nevyplýva zo zákona č. 381/2001 Z.z., a ani z OZ. Tvrdil, že, žalobca nepreukázal existenciu pasívnej vecnej legitímácie žalovaného. Mal za to, že žalobca nie je v konaní aktívne vecne legitimovaný. Poukázal na § 524 OZ, pričom bol názoru, že uzatvorením zmluvy o postúpení pohľadávky nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu, resp. postúpenie pohľadávky bolo v rozpore s § 524 OZ. Uviedol, že k úhrade faktúry nemohlo dôjsť na základe vzájomného zápočtu. Prejav vôle najskôr smeroval k cedovaniu pohľadávky a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodeného a žalobcu. Ak teda poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalovanému pred jej postúpením nemohol túto pohľadávku postúpiť na žalobcu a žalobcovi nemohla vzniknúť pohľadávka voči poškodenému na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie. Poukázal na rozsudok NS SR sp. zn. 4Obdo 20/2007 zo dňa 29.01.2008. Zmluvu o postúpení pohľadávky považoval za neplatnú podľa § 39 OZ. Ďalej uviedol, že žalobca nijako nepreukázal, že poškodený bol náhradné vozidlo nútený užívať. V čestnom prehlásení nebol dôvod, že poškodený nemal k dispozícii iné vhodné vozidlo a prenájom bol nevyhnutný, žiadnym spôsobom bližšie špecifikovaný. Dôvod tak považoval za zjavne účelový. Žalobca v tomto smere neunesol dôkazné bremeno. Poukázal na oznámenie o poistnom plnení, v zmysle ktorého bolo žalobcovi poukázané plnenie 107 eur/deň nájmu. Namietal uplatnenie zákonných úrokov z omeškania.

5. Žalobca v replike odpor označil za nedôvodný. Uviedol, že svoju vecnú legitímáciu odvodzuje od § 524 OZ. Uviedol, že predmetom postúpenia je existujúca pohľadávka voči konkrétnemu dlžníkovi. Mal za to, že je možné postúpiť aj pohľadávku budúcu. Poukázal na § 580 OZ. Uviedol, že k zániku záväzku z predmetnej faktúry došlo započítaním pohľadávky žalobcu z titulu nájomného za poskytnuté náhradné vozidlo oproti pohľadávke poškodeného v postavení postupcu z titulu odplatného postúpenia budúcej pohľadávky. Jednalo sa o budúcu pohľadávku, keďže jej vznik bol viazaný na ďalšie právne úkony, ktoré sú obsahom zmluvy o postúpení pohľadávky, a to odplatosť a vzájomné započítanie. Poukázal na bod 5 zmluvy o postúpení pohľadávky, podľa ktorého vzájomné nároky na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a na úhradu nájomného za náhradné motorové vozidlo sa podpisom tejto zmluvy započítavajú a žalobca si bude svoju pohľadávku podľa bodu 1 vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet. V nadväznosti na uvedené konštatoval splnenie všetkých zákonom predpokladaných podmienok pre priznanie uplatneného nároku podľa § 442 ods. 1 OZ v spojení s § 4 ods. 1, 2 a § 15 ods. 1 zákona o PZP. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3 Cob/2020/2017 zo dňa 17.01.2018. Zdôraznil, že nároky z povinného zmluvného poistenia sú vymedzené v § 4 ods.

2 zákona o PZP. Svoj nárok právne odôvodnil aj § 427 OZ, § 420 OZ, § 442 ods. 1, § 4 ods. 1, § 15 ods. 1 PZP. Uviedol, že z dikcie § 4 ods. 1 PZP vyplýva, že okruh subjektov je určený univerzálne tak, že poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každú osobu za predpokladu, že je daná jej zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Mal za to, že v zmysle príslušných zákonných ustanovení je daná pasívna vecná legitímácia žalovaného. Bol názoru, že žaloba spĺňa kritériá podľa § 132 CSP. Nesúhlasil s absolútnou neplatnosťou zmluvy o postúpení pohľadávky. Ďalej uviedol, že v čase uzavretia nájomnej zmluvy sa prenajímateľ a nájomca dohodli na predmete nájmu a výške nájmu. V čase uzavretia nájomnej zmluvy nevedeli, ako bude riešená poistná udalosť, či ako totálna škoda alebo dôjde k oprave a ako dlho sa vozidlo bude nachádzať v autoservise, teda aké časové obdobie bude poškodený reálne vylúčený z užívania svojho motorového vozidla. Tvrdenie, žalovaného, že nie je zrejmé na akom mieste došlo k prevzatíu a odovzdaniu vozidla považoval za zmätočné a bezpredmetné. Mal za to, že z predložených listinných dôkazov vyplýva aj to kto konal za poškodeného, a to konateľ spoločnosti. Zdôraznil tiež, že poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo nie vlastným zavinením, ale zavinením klienta žalovaného, a teda nájom náhradného vozidla bol nutný. Náhradné vozidlo využíval poškodený na ten istý účel ako svoje vlastné vozidlo, a to v súvislosti so zabezpečením svojich pracovných potrieb. Nie je tak možné od poškodeného spravodlivo požadovať, aby protiprávne konanie inej osoby bol obmedzený v užívaní svojho vlastníctva a aby upustil od svojho zaužívaného spôsobu fungovania. Poškodený si tak musel prenajať motorové vozidlo od žalobcu, nemal iné voľné vozidlo, ktoré by poškodené vozidlo nahradilo. Žalovaný nepreukázal ani nepodložil priznanie nájmu len 107 eur/deň. Uvedené krátenie plnenia zo strany žalovaného tak označil za neoprávnené a svojvoľné. Žalovaný si svojvoľne určil denný nájom. Namietal, že žalovaný neposkytol podrobnejšie vysvetlenie na neprodukoval žiadne dôkazy k dennej sadzbe nájomného za náhradné vozidlo vo výške 107 eur. Z cenníka, ktoré predložil či zahŕňajú obvyklé ceny obdobných motorových vozidiel v predmetnom mieste a čase. Naopak z cenníka žalobcu vyplýva sadzba denného nájmu za náhradné vozidlo 140 eur za porovnateľný typ vozidla. Žalobca predložil vzorku trhu od 140 eur do 208 eur/deň. Zdôraznil, že poškodený nemá právnu povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode hľadať najlacnejšiu požičovňu. Skutočnou škodou je nájomné za prenajaté porovnateľné vozidlo, nie aritmetický priemer. Poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla je paušalizovaný a jednorázový poplatok, ide o náklad spojený s prenájomom náhradného vozidla. Tento poplatok tvorí skutočnú škodu. Zo zmluvy o nájme vyplýva, že poplatok je žalobcom účtovaný v rámci každého prenájmu. Ide o náklady, ktoré vznikli v priamej príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/110/2017 zo dňa 22.11.2017. Trval na zákonných úrokoch z omeškania, poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/132/2019 zo dňa 27.09.2019.

6. Okresný súd nariadil pojednávanie na deň 26.10.2020, na ktorom vec prejednal, vykonal dokazovanie a rozhodol vo veci samej, a to bez účasti žalovaného. Žalovaný sa riadne a včas ospravedlnil.

7. Zmluvou o nájme č. XXX/XXXX zo dňa 25.09.2018 žalobca ako prenajímateľ a poškodený ako nájomca uzavreli zmluvu o nájme motorového vozidla J. Z. od 25.09.2018 do 28.09.2018, denné nájomné 140 eur, zmluvné nájomné 140 eur. Jednorázový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla bol 30 eur.

8. Žalobca ako prenajímateľ a poškodený ako nájomca uzavreli protokol o prenájme náhradného vozidla č. XXX/XXXX dňa 25.09.2018, a to J. Z.. Motorové vozidlo J. Z. bolo prevzaté dňa 25.09.2018, odovzdané dňa 25.09.2018, následne prevzaté 28.09.2018 a vrátené dňa 28.09.2018.

9. Žalobca vystavil poškodenému faktúru č. XXXXXXXX splatnú dňa 05.10.2018 na sumu 481,67 eur za prenájom náhradného vozidla podľa zmluvy o nájme č. XXX/XXXX, a to J. Z., za obdobie od 25.09.2018 do 28.09.2018, ako aj poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla. Cena za jednotku bez DPH bol pri J. 116,67 eur.

10. Poškodený ako postupca na žalobcu ako postupníka postúpil zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 28.09.2018 za odplatu svoju peňažnú pohľadávku voči žalovanému vo výške 491,67 eur z titulu poistného plnenia, ktorá odplata zodpovedá sume 491,67 eur z titulu faktúry č. XXXXXXXX. Vzájomné nároky, a to úhrada odplaty za postúpenie pohľadávky a úhrada nájomného za náhradné vozidlo sa podpisom zmluvy započítali. Žalobca si bude pohľadávku vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet.

11. Poškodený čestným prehlásením zo dňa 28.09.2018 vyhlásil, že mal od žalobcu zapožičané náhradné motorové vozidlo J. Z. od 25.09.2018 do 28.09.2018, z dôvodu, že poškodené vozidlo bolo v autoservise až do ukončenia opravy. Nemal k dispozícii iné vhodné vozidlo a prenájom náhradného vozidla bol nevyhnutý na zabezpečenie podnikateľskej činnosti.

12. Poškodený oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky listom zo dňa 28.09.2018.

13. Žalobca si u žalovaného listom zo dňa 03.10.2018 uplatnil náhradu škody z postúpenej pohľadávky.

14. Žalovaný žalobcovi uhradil z titulu poistného plnenia sumu 356,67 eur.

15. Podľa oznámenia o poistnom plnení zo dňa 10.10.2018 žalovaný dňa 09.10.2018 ukončil šetrenie poistnej udalosti. Neprimerane účtovaná denná sadzba na náhradné vozidlo na typ poškodeného vozidla upravená na 107 eur/deň.

16. Podľa internetového portálu cena za deň prenájmu 49 eur do 99 eur a viac.

17. Podľa cenníka prenájmu vozidiel J. C. J. Ž., s.r.o. je cena výpožičky vozidla od 75 eur do 115 eur/deň, pri J. Z. XXX eur - 140 eur/deň.

18. Podľa aktuálneho cenníka žalobcu cena výpožičky je pri J. 140 eur na deň a jednorázový poplatok za pristavenia prevzatie vozidla 30 eur.

19. Podľa internetového portálu auto na prenájom cena denného nájmu pri J. Z. 140 eur.

20. Podľa cenníka požičovne MIBACAR Žilina je denný nájom 110 eur do 140 eur.

21. Na základe takto zisteného skutkového stavu veci okresný súd danú vec posúdil podľa príslušných zákonných ustanovení.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z., poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení, b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí, c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie, d) ušlého zisku.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa § 524 ods. 1 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

22. V prvom rade sa okresný súd sa zaoberal námietkou nedostatku aktívnej a pasívnej vecnej legitímácie v spore a vyhodnotil túto ako nedôvodnú.

23. Okresný súd dospel k záveru, že žalobca je v danej veci aktívne vecne legitimovaný. Súd posúdil, že v dôsledku Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 28.09.2018 je daná aktívna legitimácia žalobcu, pričom postúpená pohľadávka mala charakter budúcej pohľadávky, keďže jej vznik bol viazaný na ďalšie právne úkony, ktoré sú obsahom danej zmluvy, a to odplatosť postúpenia a vzájomné započítanie pohľadávok. V článku 4 Zmluvy si strany dohodli odplatu postúpenia vo výške 491,67 eur bez DPH. V čl. 5 Zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné nároky (na úhradu odplaty za postúpenie a na úhradu nájomného) sa podpisom zmluvy započítavajú. Postúpenie bolo žalovanému oznámené listom zo dňa 28.09.2018. Zo Zmluvy o postúpení zo dňa 28.09.2018 nepochybne vyplýva predmet - postúpenie pohľadávky vo výške 491,67 eur bez DPH voči žalovanému, pričom postúpenie v zmysle bodu 4 je odplatené za odplatu vo výške 491,67 eur bez DPH, ktorá zodpovedá faktúre č.XXXXXXX. V bode č. 5. Zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že si vzájomné nároky - úhrada odplaty a úhrada nájomného, započítavajú. Z toho dôvodu súd posúdil, že je daná aktívna legitimácia žalobcu. K danému záveru súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17.01.2018, sp. zn. 3Cob/220/2017, v ktorom je vyslovený totožný názor v obdobnej veci, v zmysle ktorého zmluvou o postúpení došlo jednak k postúpeniu pohľadávky a zároveň k vyporiadaniu záväzkov medzi poškodeným ako nájomcom a žalobcom ako prenajímateľom, a teda úhrada nájomného supluje samotné postúpenie, a teda je daná aktívna legitimácia, pričom nejde o pohľadávku, ktorá by nemohla byť predmetom postúpenia podľa § 525 Občianskeho zákonníka. Tvrdenia žalovaného o cesii dlhu považoval súd za účelové a obštrukčné. V danom prípade bolo nesporné, že žalobca prenajal poškodenému vozidlo počas trvania opravy vozidla poškodeného poisťovňou žalovaného. Na základe zmluvy o nájme č. 102/2018 zo dňa 25.09.2018 poškodený užíval vozidlo v rozsahu 4 dní nájmu, na základe čoho vznikol žalobcovi nárok na zaplatenie nájomného. Tento nárok bol aj vyúčtovaný faktúrou č. XXXXXXX s dátumom splatnosti 05.10.2018 na sumu 491,67 eur za nájom vozidla od 25.09.2018 do 28.09.2018, t.j. 4 dní nájmu spolu s jednorazovým poplatkom za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla vo výške 30 eur. Záväzok nájomcu vznikol užívaním vozidla, nie vyúčtovaním a je úplne nezávislý od vôle škodcu či poisťovne, ktorá likviduje po škodcovi poisťnú udalosť. Následne dňa 28.09.2018 poškodený zmluvou o postúpení pohľadávky postúpil pohľadávku voči žalovanému ako poisťovní titulom náhrady škody poškodením vozidla, ktorá mu vznikla tým, že počas nemožnosti užívania poškodeného vozidla si musel zapožičať náhradné vozidlo za odplatu 491,67 eur. Tým, že žalobca nadobudol pohľadávku, musel zaplatiť dohodnutú odplatu. Tým, že si strany započítali vzájomné pohľadávky, stretli sa pohľadávka žalobcu za nájomné (voči poškodenému ako nájomcovi) a pohľadávka poškodeného - nájomcu na odplatu za postúpenú pohľadávku a vzájomne zanikli. Nezanikla tým však postúpená pohľadávka a započítanie bolo voči nej, ako nároku voči poisťovni irelevantné. V žiadnom prípade súd nezistil, že by žalobca vykonal akýkoľvek úkon pristúpenia k dlhu poškodeného, ktorý mal poškodený voči nemu. Takéto konanie by bolo iracionálne, nakoľko ak by chcel žalobca prebrať dlh nájomcu voči nemu samému, vykonal by odpustenie dlhu. Veriteľ nemôže prebrať dlh (príp. pristúpiť k dlhu) dlžníka voči veriteľovi samému, nakoľko to vylučuje výklad ust. § 531 Obč. zákonníka. Teda súd mal v konaní preukázať aktívnu legitimáciu žalobcu.

24. Pokiaľ ide o pasívnu vecnú legitimáciu táto je na strane žalovaného rovnako daná. Pasívna vecná legitimácia žalovaného vyplýva priamo z § 15 ods. 1 zákona o PZP, podľa ktorého poisťovateľ, t.j. žalovaný uhrádza poškodenému náhradu škody.

25. V danej veci nebolo sporné, že poškodený dňa 25.09.2018 uzavrel Zmluvu o nájme č.102/2018, na základe ktorej poškodený si prenajal motorové vozidlo zn. J. Z., a to na obdobie od 25.09.2018 do 28.09.2018, pričom nájom skončil dňa 28.09.2018. Po skončení doby nájmu vystavil prenajímateľ nájomcovi faktúru č. XXXXXXX za prenájom vozidla v dĺžke 4 dní, čo pri dojednej výške denného nájomného 140 eur s jednorazovým poplatkom za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla vo výške 25 eur predstavovalo celkovú sumu za prenájom 491,67 eur. Zo zmluvy o nájme č. XXX/XXXX ako aj z vystavenej faktúry č. XXXXXXX je zrejmé, že bolo prenajaté vozidlo zn. J. Z.. Z oboznámeného listinného dôkazu Oznámenie o poistnom plnení - list žalovaného zo dňa 10.10.2018 vyplýva, že žalovaný daným listom oznámil žalobcovi, že dňa 09.10.2018 ukončil šetrenie poistnej udalosti, na základe ktorého mu poukázal poistné plnenie vo výške 356,67 eur s odôvodnením výpočtu výšky plnenia 4 dni x 107 eur, t.j. 356,67 eur. Neprimerane účtovaná denná sadzba na náhradné vozidlo vzhľadom na typ poškodené upravená na 107 eur/deň. Zapožičanie náhradného vozidla priznané do ukončenia. Vo vzťahu k uplatnenému nároku súd nezistil neprimeranosť odplaty za nájom vozidla. Úprava nájmu bola dohodnutá ako odplata za deň nájmu vozidla. Žalovaný v Oznámení o poistnom plnení uviedol, že priznaná sadzba za nájom motorového vozidla je 107 eur, na základe typu poškodeného vozidla. K uvedenému postupu žalovaný v rozpore so zákonom neposkytol podrobnejšie vysvetlenie, ani

neprodukoval žiadne dôkazy. Naopak z Nájomnej zmluvy č. XXX/XXXX vyplýva sadzba denného nájomného za náhradné vozidlo J. Z. XXX eur. Súd skonštatoval, že cena je primeraná a obvyklá vzhľadom na ceny prenájmu iných obdobných, porovnateľných vozidiel. Súd s poukazom na vykonané dokazovanie vyhodnotil, že žalovaný nepreukázal dôvod a relevantnosť ním určenej ceny denného prenájmu náhradného vozidla. Ničím nepreukázal skutočné vykonanie prieskumu trhu, ani záver takého prieskumu. Ním určenú cenu súd posúdil ako svojvoľné stanovenie ceny denného prenájmu. Z ničoho nevyplýva konkrétna žalovaným určená výška, či výpočet, či aritmetický priemer, s aplikáciou ktorého nemožno súhlasiť vzhľadom na prenájom konkrétneho vozidla, vzhľadom na stanovenie konkrétneho nájomného a na porovnateľnosť s iným nájomným. Na základe uvedeného súd posúdil nárok žalobcu za opodstatnený a náklady nájomného posúdil za nutne a účelne vynaložené náklady a v primeranej výške v porovnaní s nájomným obdobných vozidiel. Súd zároveň posúdil, že aj jednorazový poplatok 30 eur (25 eur bez DPH) účtovaný prenajímateľom vozidla je opodstatneným nákladom, keď ide o poplatok súvisiaci s prenájomom vozidla. Spornou nebola ani skutočnosť, že poškodený užíval vozidlo po dobu 4 dní, t.j. až do navrátenia poškodeného vozidla do pôvodného stavu. Bolo procesnou povinnosťou žalovaného okrem samotného popretia skutkových tvrdení žalobcu podľa § 151 ods. 1 CSP, preukázať svoje vlastné tvrdenia o dôvodnosti ním určenej ceny denného nájomného, ktoré priznal poškodenému. To žalovaný v konaní neučinil, čím neunesol dôkazné bremeno skutkových tvrdení uvádzaných v rámci svojej procesnej obrany. Súd zdôrazňuje, že dôkazné bremeno k tvrdeniam, ktoré žalovaný uvádzal v rámci svojej procesnej obrany, ťažilo žalovaného, ktorý tieto tvrdenia v rámci vymedzenia prostriedkov procesnej obrany uplatnil. Žalobca riadne preukázal dôvodnosť a opodstatnenosť svojho nároku a primeranosť dĺžky a výšky denného nájomného. Uplatnenie prostriedkov procesnej obrany - popretie skutkových tvrdení protistrany podľa § 151 ods. 2 CSP je nerozlučne spojené so splnením dôkaznej povinnosti podľa článku 8 CSP, teda s označením alebo s predložením dôkazov o obsahu uvedeného popretia. Uvedené tvrdenia žalovaného zostali výlučne v rovine nepreukázaných tvrdení. Žalovaný relevantným spôsobom nepreukázal svoje tvrdenia, či stanovenie ceny a je absurdné, aby poškodený zisťoval ponuky najnižšej ceny nájomného v rôznych autopožičovniach, keďže poškodený bol ten, komu bolo vozidlo poškodené a znemožnené ho užívať, teda bol obmedzený vo svojom práve a bolo jeho právom si zabezpečiť iné vozidlo na nevyhnutnú dobu, ktorá je dobou počas vykonávania opravy jeho vozidla a bolo by aj neúnosné a zvlášť obmedzujúce, aby ako poškodený sa zdržiaval vo svojom voľnom čase „hľadaním“ najlacnejšieho nájomného. Súd posúdil, že cena 140 eur za deň je bežná cena, je obvyklá, primeraná. Poškodený riadne v písomnej forme uzavrel zmluvu o nájme a dohodol výšku nájomného, ktorú súd vzhľadom na vykonané dokazovanie nemal dôvod spochybňovať a považovať za neprimeranú. Opodstatnenosť tvrdenia, či spochybnenia žalovaným o neprimeranosti výšky a dĺžky nájomného z ničoho relevantného nevyplýva, žalovaný toto ničím nepreukázal.

26. V zmysle ustálenej súdnej praxe škodca je povinný nahradiť škodu v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov. Skutočnou škodou je aj škoda spočívajúca v tom, že poškodený musí vynaložiť vyššie náklady na požičanie veci, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou v porovnaní s nákladmi na použitie poškodenej veci. Zaplatením požičovného sa zmenší majetkový stav poškodeného. Škodou je požičovné zaplatené za vypožičanie vozidla porovnateľného s poškodeným vozidlom, ak prevyšuje výdavky spojené s užitím vlastného vozidla. Aplikácia zákona o cestovných náhradách pri určovaní výšky náhrady za nájom je vylúčená. (O., O., O., O.....).

27. Pri zohľadnení nespornej skutočnosti vyplatenia poistného plnenia žalobcovi žalovaným v sume 356,67 eur je potom žalobcom v tomto konaní uplatnená pohľadávka vo výške 135 eur uplatnená dôvodne (uplatnená suma 491,67 - priznaná suma 356,67 = žalovaná istina 135), a toto právo bolo žalobcovi ako subjektu aktívne vecne legitimovanému priznané ako právo na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 1, 2 zák. č. 381/2001 Z.z. a podľa všeobecných hmotnoprávných ustanovení vyplývajúcich z úpravy § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, na základe skonštatovania súdu vychádzajúceho z výsledkov vykonaného dokazovania vyhodnotených podľa § 191 CSP.

28. Súd vykonané dokazovanie hodnotil v zmysle § 191 CSP podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a na zákonné ustanovenia súd posúdil skutkovú a právnu dôvodnosť žaloby tak, ako vyplýva z výrokovkej časti tohto rozhodnutia. Žalobca preukázal všetky svoje tvrdenia. Je nepochybné, že poškodený si zapožičal vozidlo na základe písomnej zmluvy s riadne dohodnutou cenou nájmu, a to po dobu zotrvania vozidla v

oprave (pričom dĺžka nebola poškodeným ovplyvniteľná), a tieto náklady spojené s nájmom sú v zmysle ustálenej judikatúry škodou spočívajúcou vo vynaložení nákladov poškodeného na požičanie vecí, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou a nemožno nepriaznivosť stavu umocňovať u poškodeného jeho neprimeraným zaťažovaním v tom, aby v sieti opravovní zisťoval a hľadal opravovňu s najväčšou rýchlosťou vykonania opravy, prípadne zaťažovať poškodeného tým, aby počas opravy poškodeného vozidla zisťoval napr. cenu nájomného u iných subjektov. Takým prístupom by bol poškodený neprimerane a nedôvodne zaťažovaný, zvlášť na to, že on bol ten poškodený bez vlastného zavinenia. Súd nezistil žiadny dôvod neposkytnúť poškodenému, resp. žalobcovi náklady nájmu v plnej výške, pokiaľ žalovaný namietal výšku a dĺžku nájomného, relevantným spôsobom nepreukázal opodstatnenosť takej námietky. Súd posúdil, že skutočná výška škody v zmysle § 442 Občianskeho zákonníka je aj žalovaná istina, t.j. náklady spojené s odstraňovaním následkov poškodenia, medzi ktoré v zmysle ustálenej súdnej praxe patria aj náklady za prenájom motorového vozidla. Pre posúdenie nutnosti a účelnosti je podstatné, že v dôsledku škodovej udalosti zavinennej klientom žalovaného nemohol poškodený užívať svoje motorové vozidlo, nakoľko bolo potrebné zabezpečiť jeho opravu, v dôsledku čoho si musel prenajať vozidlo až do vydania vozidla. Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že skutočnou škodou je vyplatené nájmné za prenájaté vozidlo, nie aritmetický priemer, prípadne individuálne výpočty zamestnanca žalovaného. Poškodený nemá nijakú povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode hľadať lacnejšiu požičovňu a podrobne skúmať podmienky. Predsa poškodený bol obmedzený už samotným poškodením vozidla, nie je dôvod, aby zavinením inou osobou bol obmedzovaný ešte o to viac, aby hľadal a porovnával požičovne. Bolo by absurdné požadovať od poškodeného, ktorý je poškodením inou osobou obmedzovaný v jeho vlastníckom práve, aby pri zabezpečení náhradného vozidla sa „zdržoval“ hľadaním a porovnávaním viacerých požičovní. Žalovaný svojvoľným vlastným určením stanovil výšku denného nájomného, čo nemožno akceptovať a po vykonanom dokazovaní sa zistil jeho postup ako nesprávny a neopodstatnený. Súd mal tak vykonaným dokazovaním riadne preukázanú dobu a výšku prenájmu, pričom z listín, ako je zmluva, protokol, faktúra, či čestné prehlásenie poškodeného, vyplýva dĺžka opravy a opodstatnenosť dĺžky nájmu.

29. Žalobca si uplatnil úroky z omeškania od nasledujúceho dňa po uplynutí lehoty na poskytnutie poistného plnenia, t.j. od 25.10.2018, nakoľko ukončenie poistného šetrenia bolo oznámené listom zo 10.10.2018, v ktorom žalovaný žalobcovi oznámil, že poistné šetrenie bolo ukončené dňa 09.10.2018, a dňa 09.10.2018 začala plynúť 15-dňová lehota na poskytnutie plnenia, ktorá uplynula 25.10.2018.

Podľa § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z., ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

30. So splnením záväzku zaplatiť žalobcovi náhradu škody je žalovaný v omeškaní, v nadväznosti na čo žalobca dôvodne uplatnil úrok z omeškania. Súd posúdil primeranosť uplatnenej výšky úrokov z omeškania s poukazom na zaužívanú súdnu prax, preto súd danú sadzbu osobitne nedokazoval. Súd posúdil, že žalovaný sa dostal do omeškania nasledujúcim dňom po uplynutí zákonom stanovenej lehoty po skončení šetrenia poistného plnenia, t.j. po uplynutí 15 dní po skončení prešetrovania, a to v súlade so zaužívanou súdnu praxou vyšších súdov, či v súlade s ustálenou judikatúrou. Súd teda posúdil, že žalovaný sa dostal do omeškania od 25.10.2018, keďže súd posúdil skončenie šetrenia žalovaným listom z 10.10.2018 a začala plynúť 15-dňová lehota na poskytnutie plnenia, ktorá uplynula dňa 25.10.2018. Žalovaný neopodstatnene neposkytol poistné plnenie v uplatnenej výške a svojvoľne a bez relevantných dôvodov posúdil nižšie plnenie. Keďže žalovaný svojvoľne poskytol nižšiu sumu - poniženú o 135 eur (t.j. o žalovanú istinu), a to bez relevantných dôvodov, bez riadneho a

opodstatneného odôvodnenia, bez faktického základu, nemožno posúdiť začiatok omeškania neskôr než nasledujúcim dňom po uplynutí 15-dňovej lehoty stanovenej na poskytnutie plnenia (rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach z 09.04.2015, sp. zn. 2Co/240/2014, podľa ktorého žalovaný sa dostal do omeškania uplynutím 15-dňovej lehoty a s týmto názorom sa súd stotožňuje). Okresný súd tiež poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/132/2019 zo dňa 27.09.2019.

31. V závere súd dodáva, že nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Z uvedeného dôvodu sa súd zaoberal len podstatnými námietkami vo vzťahu k prejednávanej veci, ktoré považoval z hľadiska skutkového a právneho posúdenia veci za relevantné.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

32. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol na základe ustanovenia § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1, 2 CSP tak, že žalobcovi, ktorý bol voči žalovanému úspešný v plnom rozsahu v konaní pred súdom prvej inštancie, priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalobca bol v konaní úspešný v celom rozsahu, má preto nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania voči žalovanému.

Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.